

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 856/2005

z dnia 6 czerwca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 466/2001 w odniesieniu do toksyn *Fusarium*

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury wspólnotowe dla zanieczyszczeń w żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 466/2001⁽²⁾ przewiduje maksymalne dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych.
- (2) Niektóre Państwa Członkowskie przyjęły lub planują przyjęcie maksymalnych dopuszczalnych poziomów toksyn *Fusarium*, takich jak deoksyniwalenol (DON), zearalenon i fumonizyny w niektórych środkach spożywczych. W obliczu różnic pomiędzy poziomem dopuszczonym w Państwach Członkowskich i wynikającym stąd ryzykiem zakłócenia konkurencyjności, niezbędne są środki wspólnotowe w celu zapewnienia jednolitości rynku przy jednoczesnym przestrzeganiu zasady proporcjonalności.
- (3) Grzyby z rodzaju *Fusarium*, które są pospolitymi grzybami glebowymi, wytwarzają różne mikotoksyny z grupy trichotecenów, takie jak deoksyniwalenol (DON), niwalenol (NIV), toksynę T-2 i toksynę HT-2 oraz inne toksyny (zearalenon i fumonizyny). Grzyby *Fusarium* spotyka się powszechnie w zbożach uprawianych w regionach Ameryki, Europy i Azji o umiarkowanym klimacie. Niektóre z grzybów *Fusarium* wytwarzających toksyny są zdolne do wytwarzania w różnym stopniu dwóch lub większej liczby takich toksyn.
- (4) Komitet Naukowy ds. Żywności (SCF) ocenił toksyny *Fusarium*, wydając szereg opinii: na temat deoksyniwalenolu (DON) w grudniu 1999 r., na temat zearalenonu w czerwcu 2000 r., na temat fumonizyny w październiku 2000 r. (aktualizacja w kwietniu 2003 r.), na temat niwalenolu w październiku 2000 r., na temat toksyny T-2 i HT-2 w maju 2001 r., i przystępując do grupowej oceny trichotecenów w lutym 2002 r.

- (5) SCF uznał, że dostępne dane nie uzasadniały ustanowienia wspólnego tolerowanego dziennego pobrania (TDI) dla ocenianych trichotecenów i ustanowił:

— TDI w wysokości 1 µg/kg masy ciała/dzień dla deoksyniwalenolu (DON),

— tymczasowe TDI (t-TDI) w wysokości 0,7 µg/kg masy ciała/dzień dla niwalenolu,

— kombinowaną tymczasową TDI w wysokości 0,06 µg/kg masy ciała/dzień dla toksyn T-2 i HT-2.

Dla pozostałych toksyn *Fusarium* SCF ustanowił:

— tymczasowe TDI (t-TDI) w wysokości 0,2 µg/kg masy ciała/dzień dla zearalenonu,

— TDI w wysokości 2 µg/kg masy ciała/dzień dla całości fumonizyny B₁, B₂ i B₃, występujących oddzielnie lub w połączeniu.

- (6) We wrześniu 2003 r., w ramach dyrektywy Rady 93/5/EWG z dnia 25 lutego 1993 r. w sprawie pomocy Komisji i współpracy Państw Członkowskich w naukowym badaniu zagadnień dotyczących żywności⁽³⁾, wykonano i sfinalizowano zadanie naukowej współpracy (SCOOP 3.2.10) „Zebranie danych o występowaniu toksyn *Fusarium* w środkach spożywczych i ocena pobrania w żywności przez ludność Państw Członkowskich UE”⁽⁴⁾.

Wyniki powyższego zadania pokazują, że mikotoksyny *Fusarium* są szeroko rozpowszechnione w łańcuchu żywnościowym we Wspólnocie. Główne źródła spożycia toksyn *Fusarium* to produkty wytworzone ze zbóż, a zwłaszcza z pszenicy i kukurydzy. O ile spożycie toksyn *Fusarium* dla całej populacji i dorosłych jest często mniejsze od TDI dla poszczególnych toksyn, w przypadku grup ryzyka, takich jak niemowlęta i małe dzieci, jest bliskie lub nawet w niektórych przypadkach przekracza TDI.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 16.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) 208/2005 (Dz.U. L 34 z 8.2.2005, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 4.3.1993, str. 18. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽⁴⁾ Raport dostępny jest na stronie internetowej Komisji Europejskiej, DG Zdrowie i Ochrona Konsumentów (<http://europa.eu.int/comm/food/fs/scoop/task3210.pdf>)

- (7) Zwłaszcza w przypadku deoksyniwalenolu, spożycie w grupie małych dzieci i młodzieży jest bliskie TDI. Dla toksyn T-2 i HT-2, szacunkowe spożycie przekraczało w większości przypadków t-TDI. Należy jednak zauważyć, że dla toksyn T-2 i HT-2 większość danych o występowaniu otrzymano z wykorzystaniem metod analizy o wysokiej granicy wykrywalności, a biorąc pod uwagę fakt, że liczba próbek powyżej granicy wykrywalności była niższa niż 20 %, granica wykrywalności wykorzystanych metod analitycznych miała duży wpływ na określenie spożycia. W przypadku niwalenolu całościowe spożycie wyniosło znacznie poniżej t-TDI. W przypadku innych trichotecenów rozważanych we wspomnianym zadaniu SCOOP, takich jak 3-acetyldeoksyniwalenol, 15-acetyldeoksyniwalenol, fusarenon-X, T2-triol, diacetoksyscirpenol, neosolaniol, monoacetoksyscirpenol i verrukol, w świetle posiadanych informacji spożycie jest niskie.
- (8) W przypadku zearalenonu średnie dzienne pobranie jest znacznie niższe niż TDI, należy jednak zwrócić szczególną uwagę na grupy ludności niezidentyfikowane w zadaniu, które mogą regularnie i w znacznych ilościach spożywać produkty o wysokim poziomie zanieczyszczenia zearalenonem, a także na żywność przeznaczoną do konsumpcji wśród dzieci, gdyż różnorodność diety dla małych dzieci jest ograniczona.
- (9) W przypadku fumonizyn szacunkowe spożycie dla większości grup ludności wynosi znacznie poniżej TDI. Spożycie fumonizyn znacznie się zwiększa przy wzięciu pod uwagę wyłącznie konsumentów. Niemniej jednak również dla tej grupy konsumentów spożycie wynosi znacznie poniżej TDI. Tymczasem wyniki kontrolnego monitoringu zbiorów w 2003 r. wskazują, że kukurydza i produkty z kukurydzy mogą być w wysokim stopniu zanieczyszczone fumonizynami. Należy zatem podjąć odpowiednie środki mające na celu zapobieganie wprowadzeniu do łańcucha żywnościowego kukurydzy i produktów z kukurydzy o nieakceptowanym poziomie zanieczyszczenia.
- (10) Gatunki *Fusarium* zarażają zboża przed zbiorami. W związku z infekcją *Fusarium* i powstawaniem mikotoksyn zidentyfikowano kilka czynników ryzyka. Zasadniczy wpływ na zawartość mikotoksyn mają warunki klimatyczne w okresie wzrostu, a w szczególności w okresie kwitnienia. Jednak dobra praktyka rolnicza, przy stosowaniu której czynniki ryzyka są zredukowane do minimum, mogą w pewnym stopniu zapobiec zakażeniu grzybami *Fusarium*.
- (11) Dla ochrony zdrowia publicznego istotne jest ustanowienie maksymalnych dopuszczalnych poziomów dla nieprzetworzonych zbóż w celu uniknięcia wprowadzenia do łańcucha żywnościowego silnie zanieczyszczonych zbóż oraz zapewnienia, że podczas cyklu produkcyjnego na polu, w czasie zbiorów i składowania podejmuje się wszystkie odpowiednie środki (poprzez stosowanie dobrej praktyki rolniczej podczas zbiorów i przechowywania). Należy zastosować maksymalny dopuszczalny poziom dla nieprzetworzonych zbóż w odniesieniu do zbóż znajdujących się na rynku w celu przetworzenia wstępnie zważywszy, że na tym etapie znane jest zamierzone wykorzystanie zbóż (na artykuły żywnościowe, pokarm dla zwierząt lub przemysł). Procedury czyszczenia, sortowania i suszenia nie są uważane za przetwarzanie wstępne, o ile w odniesieniu do samego ziarna nie zastosowano żadnego fizycznego działania, natomiast czyszczenie uważa się za przetwarzanie wstępne.
- (12) Maksymalne dopuszczalne poziomy są ustalone na poziomie biorącym pod uwagę aktualne narażenie człowieka w stosunku do tolerowanego pobrania toksyny, o której mowa, i które można rozsądnie osiągnąć w ramach dobrej praktyki na wszystkich etapach produkcji i dystrybucji. Takie podejście zapewnia, że przedsiębiorcy branży żywnościowej stosują wszelkie możliwe środki, aby zapobiec/zredukować, w granicach możliwości, zanieczyszczenie w celu ochrony zdrowia publicznego.
- (13) W przypadku kukurydzy nie są jeszcze szczegółowo znane wszystkie czynniki związane z tworzeniem się toksyn *Fusarium*, a zwłaszcza zearalenonu i fumonizyn B₁ i B₂. W związku z tym przedsiębiorcom branży żywnościowej, działającym w branży zbożowej, przynajmniej pewien okres czasu na przeprowadzenie badania dotyczącego źródeł tworzenia się tych mikotoksyn i znalezienie środków zaradczych, które należy podjąć, aby zapobiec, w miarę możliwości, ich występowaniu. Proponuje się, aby najwyższe dopuszczalne poziomy oparte na aktualnie dostępnych danych o ich występowaniu miały zastosowanie od dnia 2007 r., o ile wcześniej nie zostaną ustalone najwyższe szczególne dopuszczalne poziomy oparte na nowych informacjach dotyczących występowania i powstawania toksyn.
- (14) Dzięki czyszczeniu i przetwarzaniu zawartość toksyn *Fusarium* w surowych zbożach może zostać zredukowana, w różnym stopniu, w przetworzonych produktach zbożowych. Zważywszy na różny stopień redukcji, należy określić maksymalny dopuszczalny poziom w odniesieniu do produktów zbożowych przeznaczonych dla ostatecznego konsumenta, w celu jego ochrony, jak również konieczne jest możliwe do zastosowania ustawodawstwo. Określając maksymalne dopuszczalne poziomy w odniesieniu do produktów zbożowych przeznaczonych dla ostatecznego konsumenta, należy stosować podejście pragmatyczne. Ponadto należy określić maksymalny dopuszczalny poziom dla głównych składników żywności pochodzenia zbożowego w celu zapewnienia skutecznego wdrażania ustawodawstwa w interesie ochrony zdrowia publicznego.
- (15) Zważywszy na niskie poziomy skażeń toksynami *Fusarium* ryżu, nie proponuje się maksymalnych dopuszczalnych poziomów dla ryżu lub produktów ryżowych.

- (16) Nie jest konieczne rozważanie szczególnych środków dla 3-acetyldeoksyniwalenolu, 15-acetyldeoksyniwalenolu oraz fumonizyny B₃, gdyż środki przewidziane zwłaszcza dla deoksyniwalenolu i fumonizyny B₁+B₂ powinny również stanowić ochronę dla ludności przed niemożliwym do przyjęcia narażeniem na 3-acetyldeoksyniwalenol, 15-acetyldeoksyniwalenol i fumonizynę B₃, z powodu ich współwystępowania. To samo dotyczy niwalenolu, w przypadku którego można zaobserwować pewien stopień współwystępowania z deoksyniwalenolem, a szacunkowe narażenie ludzi na niwalenol wynosi znacznie poniżej t-TDI.
- (17) Dane dotyczące obecności toksyn T-2 i HT-2 są tymczasowo ograniczone. Istnieje również pilna potrzeba rozwoju i walidacji czułych metod analizy. Jednak oceny spożycia dawki jasno wskazują, że obecność T-2 i HT-2 może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego. Konieczny i wysoce priorytetowy jest zatem rozwój czułych metod, zebranie większej ilości danych o występowaniu oraz więcej dochodzeń/badań na temat czynników związanych z występowaniem T-2 i HT-2 w zbożu i produktach zbożowych, a w szczególności w owsie i produktach z owsa.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 466/2001.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 466/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 3 zabrania się:

- a) wykorzystania produktów, które nie są zgodne z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami określonymi w załączniku I, jako składników do produkcji złożonych środków spożywczych lub innych;
- b) mieszania produktów zgodnych z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami z produktami przekraczającymi maksymalne dopuszczalne poziomy określone w załączniku I;
- c) świadomej detoksykacji produktów za pomocą czynników chemicznych w przypadku zanieczyszczeń wymienionych w sekcji 2 (mikotoksyny) załącznika I.”;

- 2) w art. 5 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do dnia 1 lipca 2008 r. Komisja dokona przeglądu punktów 2.4, 2.5, 2.6 i 2.7 sekcji 2 załącznika I odnośnie do maksymalnych dopuszczalnych limitów dla deoksyniwalenolu, zearalenonu i fumonizyny B₁+B₂ w celu wprowadzenia maksymalnego dopuszczalnego poziomu toksyn T-2 i HT-2 dla zbóż i produktów zbożowych.

W tym celu Państwa Członkowskie i zainteresowane strony co roku informują Komisję o wynikach przeprowadzonych badań, uwzględniając dane dotyczące występowania i dokonanego postępu odnośnie do zastosowania środków zapobiegawczych w celu uniknięcia skażenia deoksyniwalenolem, zearalenonem, toksynami T-2 i HT-2 oraz fumonizyną B₁+B₂.”;

- 3) załącznik I zostaje zmieniony zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r. Niniejsze rozporządzenie nie obejmuje produktów, które wprowadzono do obrotu przez dniem 1 lipca 2006 r. zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wykazanie daty wprowadzenia produktów do obrotu należy do przedsiębiorców branży żywnościowej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W sekcji 2 (Mikotoksyny) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 466/2001 dodaje się punkty: 2.4, 2.5, 2.6 i 2.7:

„Produkt (1)	Maksymalny dopuszczalny poziom (µg/kg)	Metoda pobierania próbek	Referencyjna metoda analityczna
2.4. DEOKSYNIWALENOL (DON)			
2.4.1. Nieprzetworzone zboża (2), inne niż pszenica durum, owies i kukurydza	1 250	Dyrektywa 2005/38/WE (*)	Dyrektywa 2005/38/WE
2.4.2. Nieprzetworzona pszenica durum i nieprzetworzony owies	1 750	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.4.3. Nieprzetworzona kukurydza	— (3)	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.4.4. Mąka zbożowa, w tym mąka kukurydziana, grys kukurydziany i mączka kukurydziana (4)	750	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.4.5. Chleb, wyroby cukiernicze, herbatniki, przekąski zbożowe i zbożowe płatki śniadaniowe	500	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.4.6. Makaron (suchy)	750	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.4.7. Przetworzona żywność na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci oraz produkty dla niemowląt (5)	200	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE

(1) W celu zastosowania maksymalnych dopuszczalnych poziomów w odniesieniu do deoksyniwaleolu, zearalenonu, fumonizyn B₁ i B₂, T-2 i HT-2 ustanowionych wyłącznie w punktach 2.4, 2.5, 2.6 i 2.7, ryż nie wchodzi w skład »zbóż«, a produkty ryżowe w skład »produktów zbożowych«.

(2) Maksymalne dopuszczalne poziomy ustanowione dla »nieprzetworzonych zbóż« mają zastosowanie do zbóż wprowadzonych do obrotu w celu przetwarzania wstępnego. Jednak najwyższe dopuszczalne poziomy mają zastosowanie do zbóż zebranych i odebranych od roku gospodarczego 2005/2006, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 824/2000 z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiającym procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż (Dz.U. L 100 z 20.4.2000, str. 31), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

»Przetwarzanie wstępne« oznacza każdą obróbkę ziarna, fizyczną lub termiczną, poza suszeniem.

Procedury czyszczenia, sortowania i suszenia nie są uważane za »przetwarzanie wstępne«, o ile nie wywarło na samo ziarno żadnego fizycznego działania, a całe ziarno, po czyszczeniu i sortowaniu, pozostaje nienaruszone.

(3) Jeżeli do dnia 1 lipca 2007 r. nie zostanie ustalony szczególnie poziom, to po tym terminie zastosowanie będzie miał poziom 1 750 µg/kg w odniesieniu do kukurydzy, o której mowa w tym punkcie.

(4) Kategoria ta obejmuje również podobne produkty, nazywane w inny sposób, takie jak semolina.

(5) Przetworzona żywność na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci oraz produkty dla niemowląt określone w art. 1 dyrektywy Komisji 96/5/WE z dnia 14 lutego 1996 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 49 z 28.2.1996, str. 17), ostatnio zmienionej dyrektywą 2003/13/WE (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 33).

Maksymalny dopuszczalny poziom dla przetworzonej żywności na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci oraz produktów dla niemowląt odnosi się do suchej masy.

(*) Patrz: str. 18 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Produkt ⁽¹⁾	Maksymalny dopuszczalny poziom (µg/kg)	Metoda pobierania próbek	Referencyjna metoda analityczna
2.5. ZEARALENON			
2.5.1. Nieprzetworzone zboża ⁽²⁾ , poza kukurydzą	100	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.5.2. Nieprzetworzona kukurydza	— ⁽³⁾	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.5.3. Mąka zbożowa, z wyjątkiem mąki kukurydzianej	75	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.5.4. Mąka kukurydziana, mączka kukurydziana, grys kukurydziany i rafinowany olej kukurydziany ⁽⁴⁾	— ⁽³⁾	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.5.5. — Chleb, wyroby cukiernicze, herbatniki — przekąski kukurydziane i płatki śniadaniowe na bazie kukurydzy — inne przekąski zbożowe i zbożowe płatki śniadaniowe	50 — ⁽³⁾ 50	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.5.6. — przetworzona żywność na bazie kukurydzy dla niemowląt i małych dzieci — inna przetworzona żywność na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci oraz produkty dla niemowląt ⁽⁵⁾	— ⁽³⁾ 20	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE

⁽¹⁾ W celu zastosowania maksymalnych dopuszczalnych poziomów w odniesieniu do deoksyniwalenolu, zearalenonu, fumonizyn B₁ oraz toksyn B₂, T-2 o HT-2, ustanowionych w pkt 2.4, 2.5, 2.6 i 2.7, ryż nie wchodzi w skład »zbóż«, a produkty ryżowe w skład »produktów zbożowych«.

⁽²⁾ Maksymalne dopuszczalne poziomy ustanowione dla »nieprzetworzonych zbóż« mają zastosowanie do zbóż wprowadzonych do obrotu w celu przetwarzania wstępnego. Jednak najwyższe dopuszczalne poziomy mają zastosowanie do zbóż zebranych i odebranych od roku gospodarczego 2005/2006, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 824/2000 ustanawiającym procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż (Dz.U. L 100 z 20.4.2000, str. 31), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

»Przetwarzanie wstępne« oznacza każdą obróbkę ziarna, fizyczną lub termiczną.

Procedury czyszczenia, sortowania i suszenia nie są uważane za »przetwarzanie wstępne«, o ile nie wywarło na samo ziarno żadnego fizycznego działania, a całe ziarno, po czyszczeniu i sortowaniu, pozostaje nienaruszone.

⁽³⁾ Jeżeli do dnia 1 lipca 2007 r. nie zostanie ustalony szczególnie poziom, to po tym terminie zastosowanie będzie miał poziom:

- 200 µg/kg dla nieprzetworzonej kukurydzy,
- 200 µg/kg dla mąki kukurydzianej, mączki kukurydzianej, grysu kukurydzianego i rafinowanego oleju kukurydzianego,
- 50 µg/kg dla przekąsek i płatków śniadaniowych na bazie kukurydzy,
- 20 µg/kg dla przetworzonej żywności na bazie kukurydzy dla niemowląt i małych dzieci.

⁽⁴⁾ Kategoria ta obejmuje również podobne produkty, nazywane w inny sposób, takie jak semolina.

⁽⁵⁾ Przetworzona żywność na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci oraz odżywki dla niemowląt określone w art. 1 dyrektywy Komisji 96/5/WE z dnia 14 lutego 1996 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 49 z 28.2.1996, str. 17), ostatnio zmienionej dyrektywą 2003/13/WE (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 33).

Maksymalny dopuszczalny poziom dla przetworzonej żywności na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci oraz produktów dla niemowląt odnoszą się do suchej masy.

Produkt	Maksymalny dopuszczalny poziom FB ₁ + FB ₂ (µg/kg)	Metoda pobierania próbek	Referencyjna metoda analityczna
2.6. FUMONIZYNY ⁽¹⁾			
2.6.1. Nieprzetworzona kukurydza ⁽²⁾	— ⁽³⁾	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.6.2. Grys kukurydziany, mączka kukurydziana i mąka kukurydziana ⁽⁴⁾	— ⁽³⁾	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.6.3. Żywność na bazie kukurydzy do bezpośredniej konsumpcji, z wyjątkiem pkt 2.6.2 i 2.6.4.	— ⁽³⁾	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE
2.6.4. Przetworzona żywność na bazie kukurydzy dla niemowląt i małych dzieci oraz produkty dla niemowląt ⁽⁵⁾	— ⁽³⁾	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE

⁽¹⁾ Maksymalny dopuszczalny poziom ma zastosowanie do całości fumonizyny B₁ (FB₁) i fumonizyny B₂ (FB₂).

⁽²⁾ Maksymalny dopuszczalny poziom ustanowiony dla »nieprzetworzonej kukurydzy« ma zastosowanie do kukurydzy zebranej i odebranej od roku gospodarczego 2006/2007, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 824/2000 ustanawiającym procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż (Dz.U. L 100 z 20.4.2000, str. 31), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

»Przetwarzanie wstępne« oznacza każdą obróbkę ziarna, fizyczną lub termiczną.

Procedury czyszczenia, sortowania i suszenia nie są uważane za »przetwarzanie wstępne«, o ile nie wywarto na samo ziarno żadnego fizycznego działania, a całe ziarno, po czyszczeniu i sortowaniu, pozostaje nienaruszone.

⁽³⁾ Jeżeli do dnia 1 października 2007 r. nie zostanie ustalony szczególny poziom, to po tym terminie zastosowanie będzie miał poziom:

— 2 000 µg/kg nieprzetworzonej kukurydzy,

— 1 000 µg/kg dla mąki kukurydzianej, mączki kukurydzianej, grysu kukurydzianego i semoliny kukurydzianej,

— 400 µg/kg dla żywności na bazie kukurydzy do bezpośredniej konsumpcji,

— 200 µg/kg dla przetworzonej żywności na bazie kukurydzy dla niemowląt i małych dzieci oraz produktów dla niemowląt

⁽⁴⁾ Kategoria ta obejmuje również podobne produkty, nazywane w inny sposób, takie jak semolina.

⁽⁵⁾ Przetworzona żywność na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci oraz odżywki dla niemowląt określone w art. 1 dyrektywy Komisji 96/5/WE z dnia 14 lutego 1996 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 49 z 28.2.1996, str. 17) ostatnio zmienionej dyrektywą 2003/13/WE (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 33).

Maksymalny poziom dla przetworzonej żywności na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci oraz produktów dla niemowląt odnosi się do suchej masy.

Produkt ⁽²⁾	Najwyższy dopuszczalny poziom (µg/kg)	Metoda pobierania próbek	Referencyjna metoda analityczna
2.7. TOKSYNA T-2 I HT-2 ⁽¹⁾			
2.7.1. Nieprzetworzone zboża ⁽³⁾ i produkty zbożowe	— ⁽⁴⁾	Dyrektywa 2005/38/WE	Dyrektywa 2005/38/WE

⁽¹⁾ Najwyższy poziom odnosi się do sumy toksyn T-2 i HT-2

⁽²⁾ W celu zastosowania najwyższych poziomów deoksynialenolu, zearalenonu, fumonizyn B₁ i B₂ oraz toksyn T-2 i HT-2, ustanowionych w punktach. 2.4, 2.5, 2.6 i 2.7, ryż nie wchodzi w skład »zbóż«, a produkty ryżowe w skład »produktów zbożowych«.

⁽³⁾ Najwyższe dopuszczalne poziomy ustanowione dla »nieprzetworzonych zbóż« mają zastosowanie do zbóż wprowadzonych do obrotu w celu przetwarzania wstępnego.

»Przetwarzanie wstępne« oznacza każdą obróbkę ziarna, fizyczną lub termiczną.

Procedury czyszczenia, sortowania i suszenia nie są uważane za »przetwarzanie wstępne«, o ile nie wywarto na samo ziarno żadnego fizycznego działania, a całe ziarno, po czyszczeniu i sortowaniu, pozostaje nienaruszone.

⁽⁴⁾ Najwyższy poziom zostanie ustalony w razie potrzeby do dnia 1 lipca 2007 r.

Dane dotyczące obecności toksyn T-2 i HT-2 są tymczasowo ograniczone. Jednakże szacunki spożytych dawek jasno wskazują, że obecność T-2 i HT-2 może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego. Konieczny i wysoce priorytetowy jest zatem rozwój czulej metody, zebranie większej ilości danych dotyczących występowania oraz więcej dochodzeń/badań na temat czynników związanych z obecnością T-2 i HT-2 w zbożu i produktach zbożowych, a w szczególności w owsie i produktach z owsa.